

**Skarga wniesiona w dniu 20 października 2008 r. —
Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii****(Sprawa C-456/08)**

(2008/C 313/29)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Zavvos, M. Konstantinidis i D. Kukovec)*Strona pozwana:* Irlandia**Żądania strony skarżącej**

— stwierdzenie, że poprzez zasady dotyczące terminów w przepisach krajowych regulujących wykonywanie prawa oferentów do kontroli sądowej w postępowaniach w sprawie zamówień publicznych oraz nie zawiadamiając o decyzji w sprawie udzielenia zamówienia skarżącego tę decyzję, Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży, w zakresie terminów, na mocy art. 1 ust. 1 dyrektywy Rady 89/665/EWG⁽¹⁾ z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawę i roboty budowlane w wykładni Trybunału, oraz w zakresie braku zawiadomienia, na mocy art. 1 ust. 1 dyrektywy 89/665/EWG w wykładni Trybunału, oraz art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 93/37/EWG⁽²⁾ z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane;

— obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem Komisji prawo irlandzkie nie jest zgodne z podstawową zasadą pewności prawa i wymogiem skuteczności na podstawie dyrektywy 89/665/EWG, która jest zastosowaniem tej zasady, ponieważ oferenci pozostają w niepewności co do ich sytuacji, jeżeli zamierzają zaskarżyć decyzję o udzieleniu zamówienia wydaną przez instytucję zamawiającą w dwustopniowym postępowaniu w sprawie udzielenia zamówienia, gdzie preferowany oferent zostaje wybrany przed ostateczną decyzją o udzieleniu zamówienia. Irlandia musi podjąć działania w celu zapewnienia, że oferenci mają jasność i pewność co do tego, którą decyzję instytucji zamawiającej mogą zaskarżyć i od której daty obowiązują terminy. Należy wyjaśnić oferentom, że Order 84A ma zastosowanie nie tylko do decyzji o udzieleniu zamówienia, lecz także do tymczasowych decyzji instytucji zamawiającej wydanych w czasie postępowania w sprawie udzielenia zamówienia (np. dotyczących wyboru oferenta), z takim skutkiem, że okoliczności zawarte w tymczasowej decyzji nie mogą być zaskarżone po upływie terminu obliczanego od tej tymczasowej decyzji, ani decyzja o udzieleniu zamówienia nie może być

zaskarżona na podstawie okoliczności już zawartych w tymczasowej decyzji.

Order 84A wymaga, aby skarga została wniesiona „możliwie jak najwcześniej, a w każdym razie w ciągu trzech miesięcy”. Komisja uważa, że to sformułowanie pozostawia oferentów w niepewności w odniesieniu do ich sytuacji, gdy rozważają oni skorzystanie ze wspólnotowego prawa do skutecznej ochrony prawnej wobec decyzji instytucji zamawiającej. W opinii Komisji należy wyjaśnić oferentom, jaki termin ma zastosowanie do zaskarżenia decyzji instytucji zamawiającej, oraz że ze względu na obowiązek przestrzegania podstawowej zasady pewności prawa właściwy termin musi być określony oraz musi być możliwy do zinterpretowania przez wszystkich oferentów w sposób zrozumiały i przewidywalny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 199, s. 42.

**Skarga wniesiona w dniu 21 października 2008 r. —
Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczo-
nemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej****(Sprawa C-457/08)**

(2008/C 313/30)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: N. Yerrell, pełnomocnik)*Strona pozwana:* Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej**Żądania strony skarżącej**

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2005/14/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. zmieniającej dyrektywy Rady 72/166/EWG, 84/5/EWG, 88/357/EWG i 90/232/EWG oraz dyrektywę 2000/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, a w każdym razie nie powiadamiając o tych przepisach Komisji, Zjednoczone Królestwo uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 6 tej dyrektywy;